

- af Dansk Sprog. Århus: Institut for Nordisk Sprog og Litteratur:96-107.
- Göttsche, H. 1994: "Some Aspects of the Concept of Word", i *Gothenburg Papers in Theoretical Linguistics 69, Proceedings of The XIVth Scandinavian Conference of Linguistics and The VIIIth Conference of Nordic and General Linguistics*. Göteborg: Gothenburg Papers of Theoretical Linguistics, Dept. of Linguistics, Gothenburg University:135-147.
- Göttsche, H. 1994: *Deviational Syntactic Structures. Contrastive Linguistic Studies in the Syntax of Danish and Swedish*. Doktorsavhandling. Göteborg: Institutionen för svenska språket, Göteborgs universitet.
- Göttsche, H. 1995 : "Hvem styrer hvad? Om rektion og kongruens i dansk", i *5. Møde om Udforskningen af Dansk Sprog*. Århus: Institut for Nordisk Sprog og Litteratur, Aarhus Universitet:92-104.
- Göttsche, H. 1997: "Forklaringsmodeller i sproghistorien belyst med et eksempel fra den aktuelle sprogudvikling", i *6. Møde om Udforskningen af Dansk Sprog til minde om Peter Skautrup 1896-1996*. Århus: Institut for Nordisk Sprog og Litteratur, Aarhus Universitet:86-98.
- Göttsche, H. 1998: "Some Remarks On the Analysis of Clefting in Danish", i *Papers from the 16th Scandinavian Conference of Linguistics*. Turku / Åbo: Publications of the Department of Finnish and General Linguistics of the University of Turku:128-140.
- Göttsche, H. 1999: "Satsadverbial i svenska", i *Svenskans beskrivning 23*. Lund: Lund University Press:143-150.
- Göttsche, H. 1999: "Om refleksiverne *sig* og *sin*", i *7. Møde om Udforskningen af Dansk Sprog*. Århus: Institut for Nordisk Sprog og Litteratur:147-157.
- Göttsche, H & LeeAnn Iovanni 1999: *Danish Proficiency, Learning and Acculturation Attitudes: The Students at Dansk Flygtningehjælps Sprogskole in Aalborg*. Aalborg: Aalborg University, Department of Communication.
- Johanson, L. & Éva Ágnes Csató (1998): *The Turkic Languages*. London: Routledge.
- Karlsson, F. 1995: *Finsk grammatik*. Helsinki: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Lewis, G. L. 1967 (1986): *Turkish Grammar*. Oxford: Oxford University Press.

Peter Widell og Mette Kunøe (udg.):
8. Møde om Udforskningen af Dansk Sprog
Århus 2001

ORDDANNELSE VED ANALOGI

Af Asgerd Gudiksen (Københavns Universitet)

1. Indledning

I mit foredrag har jeg samlet nogle iagttagelser om orddannelse som jeg har gjort dels ved læsning af orddannelseslitteraturen, dels i det virkelige liv, og dels i forbindelse med en undersøgelse af suffikset *-et* i ømålene. Der er tale om noget forskellige orddannelsesfænomener. Fælles for dem er at de ikke er dannet ud fra regler, men ved analogi.

Ved orddannelse ved analogi forstår jeg orddannelse med et eller flere eksisterende ord som udgangspunkt, som fx *sælarium* efter *akvarium*. Ved orddannelse efter regel forstår jeg orddannelse ud fra et mønster der kan beskrives og karakteriseres alene med betegnelser på grammatiske og på overordnede semantiske kategorier, fx *øffen*. *Øffen* må antages at være dannet ud fra en regel der kort kan formuleres: *-en* kan kombineres med verber og danne et substantiv angivende durativ aktivitet, dog med den indskrænkning at verberne skal være aktivitetsverber (jf. Hansen og Heltoft 1994). Jeg antager at sådanne generaliseringer afspejler sprogbrugernes uformulerede orddannelsesnormer - i hvert fald til en vis grad.

De orddannelsesfænomener jeg skal tale om, har ikke været diskuteret samlet før, men en række orddannelsesforskere har tidligere opereret med analogisk orddannelse som en modsætning til regelbaseret orddannelse¹. Analogisk orddannelse indgår bl.a. i argumentationer for at produktivitet er graduel, og at orddannelse er et mangesidigt fænomen og ikke kan beskrives fyldestgørende hvis man udelukkende beskæftiger sig med de fænomener der lader sig beskrive ved formaliserede regler (Bauer 1983, Kastovsky 1982). Andre foreslår at opgive denne distinktion og helt afskaffe begrebet regel: al orddannelse foregår ved analogi mener de (Langacker 1987, Bakken 1994). Men der er dog alligevel forskel på processerne. Undertiden er analogibasen et enkelt ord og undertiden et mere abstrakt skema (jf. også Ryder 1994). Forskellen på de to beskrivelser er derfor til dels terminologisk. Et argument for Langackers hypotese er at

¹ Bloomfield har en tilsv. distinktion, men med en afvigende terminologi (Bloomfield 1933:420).

sælarium og *øffen* er yderpunkter i hver sin ende af en skala. Med andre ord: vi har en gradvis overgang fra orddannelse med ét ord som forbillede over orddannelsesmønstre med meget begrænset produktivitet til meget produktive orddannelsesmønstre. Men jeg mener at der er forskel mellem yderpunkterne på skalaen, og at det er hensigtsmæssigt at kunne skelne terminologisk.

Min synsvinkel er overvejende deskriptiv i den forstand at jeg i det store hele holder mig til de sproglige udtryk og undersøger hvad det er for morfologiske eller semantiske karakteristika ved dannelserne der sandsynliggør de er dannet med ét eller flere eksisterende ord som forbillede og ikke efter en regel.

2. Typer af analogidannelse

Størsteparten af de dannelser der er blevet karakteriserede som analogiske af mig og andre falder i tre hovedgrupper, typen *sælarium*, typen *burgris*, typen *katsk*.

2.1 Typen *sælarium*

Typen *sælarium* omfatter tilfælde der som udgangspunkt har en morfologisk og semantisk reanalyse af et leksikaliseret ord, ofte et importord. Nogle eksempler: *frysetøj* efter *syttetøj*, *sælarium* og *delfinarium* efter *akvarium*, *biopat* 'kostterapeut', 'behandler der bruger biologisk metoder' efter *homøopat*, *seascape*, *cloudscape* efter *landscape*², *femidom* 'præservativ for kvinder' efter *kondom*, *sociolekt* efter *dialekt*, *tefé* (efter *café*), *outro* efter ellipsen *intro* 'introduktion'. Dannelser af denne type er diskuteret i Kastovsky 1982:194, Marchand 1969:211f, Bauer 1983:96 og Jarvad 1995:214.

Diakront (etymologisk) set kan udgangsortet både være et simpleksord og et komplekst ord, men synkront set fremstår de komplekse ord for den almindelig sprogbruger normalt enten som morfologisk uanalyserede størrelser eller som helt demotiverede og uden intern morfologisk struktur, jf. fx *akvarium*. Dvs. at i det første tilfælde er en morfologisk analyse af sådanne ord nok mulig, men den aktiveres kun undtagelsesvist (jf. Bakken 1998:11), fx ved analogidannelse, og i det sidste tilfælde vil analyse og hermed analogidannelse nok især ske på grundlag af viden om ordets etymologi.

Det element der går igen i dét (eller dé) nye ord, har en anden betydning end det oprindelige,

² Eng. *landscape* er et lån fra hollandsk. Opr. fremstod *-scape* således som en isoleret størrelse i engelsk (da. *-skab* modsvares i eng. af *-ship*, fx *friendship*).

fx betyder *-scape* 'pictorial type of view, scenery' (Marchand 1969:213) og *-pat* 'behandler'; undertiden er også den morfologiske struktur forskellig fra udgangsortets. Elementet har en vis affiks karakter, men adskiller sig fra affikser ved at have en specifik betydning. Desuden har mønstrene et meget begrænset potentiale.

2.2 Typen *burgris*

Den anden type har jeg kaldt *burgrise*-typen efter *burgris* 'gris der er opdrættet industrielt' som jeg antager er dannet med *burhøne* som direkte forbillede ligesom *burbarn* 'barn på overbelagt børneinstitution'. Andre eksempler er *kvindehørm* efter *mandehørm*, *skrabeel* 'el der er fremstillet ved økologisk rigtige metoder' efter *skrabeæg*, *barfodsadvokat* efter *barfodslæge*. En undergruppe er modsætningsdannelserne, fx *vennebillede* efter *fjendebillede*, *bedrøvelsesfølelse* efter *mindreværdsfølelse*. Eksemplerne stammer fra Jarvad 1995 og 1999, orddannelse af denne type er endvidere nævnt i Downing 1977:816, 821 og Ryder 1994:80.

Disse sammensætninger adskiller sig ikke morfologisk set fra konventionelt dannede sammensætninger. Derimod afviger de semantisk fra den typiske nydannelse ved at være leksikaliserede. Leksikalisering er normalt en følge af at ordet er blevet etableret og har gennemgået en betydningsudvikling som fx *visithort* der ikke længere specielt har noget med visitter at gøre (Bakken 1998:67ff., Gudixsen 2000). Sammensætninger som *burbarn* er derimod så at sige "født" leksikaliserede, men betydningen kan forstås ud fra en anden etableret sammensætning. I modsætning til typen *sælarium* har det led der går igen i analogidannelsen, samme betydning som i udgangsortet.

Oversættelseslån, hvor morfemerne i udtrykket fra det långivende sprog oversættes et for et, er beslægtet med denne type. Også her er det en enkelt dannelse der er forbillede for et nyt ord, fx *skabsbøsse* efter *closet queen*, *bananrepublik* efter *banana republic* osv. osv. For både de helt hjemlige og for oversættelseslånet gælder det at jo mere leksikaliseret udgangsortet er, jo sikrere er forbindelsen. *Posedame* anses normalt for at være dannet efter *bag lady*, og det er formentlig rigtigt nok, men sammensætningen *posedame* er dog en ret nærliggende betegnelse for en sådan person og kunne også være dannet uafhængigt.

I forbindelse med en analyse af leksikaliserede samannelser har jeg gjort nogle iagttagelser der tyder på at ikke kun et andet komplekst ord, men også fraser synes at kunne være udgangspunkt for analogisk orddannelse. Eksemplerne er hentet fra Ømålsordbogens samlinger og er altså dialektale. Ømålsordbogen dokumenterer primært sprogtilstanden mellem 1850-1920. Der er altså

til en hvis grad tale om et historisk materiale, præget af tilfældighed i overleveringen med de problemer det giver.

I nogle tilfælde er den leksikaliserede betydning helt klart resultatet af en betydningsudvikling. Det gælder fx *varøjet* der er afhjernet i både en konkret betydning 'skarpsynet' og i en leksikaliseret 'situationsbevidst' 'opmærksom på omgivelserne'. I andre tilfælde ser der ud til at være tale om analogiske dannelser med en anden samdannelse som forbillede. Det gælder fx en gruppe ord med *høj-* som førsteled der betyder 'stor på den', 'vigtig': *højbenet*, *højhælet*, *højkammet*, *højnæset*, *højrumpet* og *højrevet* og en gruppe med *vis-* som førsteled og med *-mund* (og synonymer hertil) som andetled i betydningen 'næsvis': *viskajet*, *viskæbet*, *viskæftet*, *vismundet*. Hvilket ord der er det primære, er det ikke muligt at afgøre ud fra optegnelserne.

Men også billedlige udtryk af anden form synes at kunne være udgangspunkt for orddannelsen.

Motiverede samannelser modsvares ofte af fraser med præpositionsforbindelse, dog sådan at der normalt er en vis betydningsforskel:

rød i håret *rødhåret*

Ved siden af nogle af de leksikaliserede afledninger foreligger der også leksikaliserede fraser, men her er der tale om helt identisk betydning, fx i:

sur i masken *surmasket*
lang i ansigtet *langansigtet*
ond i sulet *ondsulet*
skør i hovedet *skørhovedet*

rap i munden *rapmundet*
rap i kæften *rapkæftet*
bred i munden *bredmundet*

surmasket, *langansigtet*, *ondsulet* og *skørhovedet* vil jeg antage er dannet ved analogi efter præpositionsforbindelserne. Jeg forestiller mig altså en slags proportionaldannelse:

rap i kæften *rapkæftet*

sur i masken X

Når jeg særligt udpeger *surmasket* mv., er det fordi de pågældende *-et*-afledninger kun er optegnet få gange, mens præpositionsforbindelserne er almindeligt udbredte. I de andre tilfælde er det vanskeligere at afgøre hvad der er primært, og hvad der er sekundært.

Der foreligger også idiomatiske vendinger med *har* der modsvarer *-et*-afledninger, og som tilsvarende kan være udgangspunkt for analogidannelse:

han har en glat tunge *han er glattunget*
han har lange fingre *han er langfingret*

Og endelig må *krumhalset* der en i enkelt optegnelse opgives at betyde "helt rask efter sygdom", have udtrykket *gå på med krum hals* som forudsætning. Ellers er det vanskeligt at forstå hvordan *krumhalset* har fået denne betydning.

2.3 Typen *katsk*

Ordet *katsk* stødte jeg på i Eva Melgaards morsomme artikel om kattenavne hvor hun omtaler en kat der "blev kaldt Malle Mugs, når hun var rigtig *katsk*" (Melgaard 1986:182). Et andet eksempel er *coolth*. *-th*-suffikset er uproduktivt, og *coolth* er en af de helt sporadiske nydannelser. Det antages derfor at være dannet direkte til *warmth* (Matthews 1991:79, Quirk m.fl. 1985:1522). Tilsvarende antager jeg at *katsk* er dannet med *hundsk* som direkte forbillede, fordi *-sk* ikke længere er produktivt i dansk undtagen til personnavne, fx *Jarvadsk*.

Eftersom disse analogidannelser er dannet direkte til afledninger der på dannelsesstidspunktet var regelbaserede, er der ikke nogen sproglige kriterier der adskiller *coolth* og *katsk* fra regelmæssige dannelser. Forskellen viser sig alene på sprogbrugsniveau: de virker påfaldende. Og årsagen til at de virker påfaldende, er altså at der ikke længere indgår et orddannelsesmønster med de pågældende affikser i orddannelsesnormen. Dette kriterium er imidlertid noget usikkert, for en nydannelse kan være påfaldende af andre grunde.

Noget mindre entydige er de næste eksempler jeg har. Det første er *pornovorn*. *-vorn* har

tidligere været produktivt i standardsproget til op mod 1800 og i visse dialekter næsten til nutiden. Men nu må *-vorn* anses for at være på det nærmeste uproduktivt, bortset fra *vækkelvorn*, *sladrevorn*, *sludrevorn* er ord på *-vorn* meget sjældne i det nutidige standardsprog (Gudiksen 1993). Men så alligevel dukker der nydannelser op, fx *pornovorn*:

hvad der falder mig for hulbrystet er, at så godt som ingen organer har ladet denne oppustede begivenhed [en pomomesse] gå uantastet forbi. Ikke engang hosslumrende organ, der havde en *pornovorn ungersvend* på pletten [...] (Information marts 1997).

pornovorn afviger dels ved at have et inanimat substantiv som grundord fra de regler der kan formuleres på grundlag af ældre og dialektale *-vorn*-afledninger, dels betydningsmæssigt. Normalt betegner *-vorn*-afledninger i deres grundbetydning (karakter)egenskaber ved at angive at nogen eller noget gør det verbet angiver habituelt. *pornovorn* må betyde noget i retning af 'som har stor lyst til, forkærlighed for'. Konteksten med de mange ordspil viser at *pornovorn* efter al sandsynlighed er en bevidst orddannelse (hvad der i øvrigt nok også gælder for *katsk*). Jeg opfatter det sådan at vi her har en sprogbruger for hvem *-vorn* ikke er produktivt, men som har dannet ordet ved analogi. Et oplagt forbillede kunne være *slikvorn*. *slikvorn* er oprindeligt en afledning til *slikke* vb., men en omtolkning af grundordet til sb. *slik* i betydning 'guf' er nærliggende (og belagt andetsteds i mit materiale). *slikvorn* er imidlertid ikke længere almindeligt kendt, og en anden mulighed er at *pornovorn* er dannet ud fra en omtolkning af afledninger som *sladrevorn* og *sludrevorn*.

Det andet eksempel er *briefevorn*. Situationen er den at en ikke-tilstedeværende skal underrettes efter et møde, og så spørger mødelederen:

hvem er mest briefevorn

briefevorn afviger fra det typiske *-vorn*-ord ved at have positiv valør og ved tydeligvis at referere til noget viljesbetonet. Dette i kombination med at grundordet *briefe* har semantisk lighed med grundordene i *sladrevorn* og *sludrevorn*, tyder på at det er en analogisk dannelse, men den kunne også beskrives som regelbaseret. Tilfældet er lidt vanskeligt at bedømme fordi *-vorn* trods alt ikke er så fuldstændig forældet som det suffiks der indgår i *coolth*. Og man må antage at der er individuel variation inden for orddannelse ligesom der er fonetisk og bøjningsmæssig variation, og at der er flere, ikke helt sammenfaldende orddannelsesnormer på samme tid.

Med *sprødme*:

der er altså ikke nok sprødme på mine flæskesvær (sagt af en otteårig ved middagsbordet)

er vi på sikker grund: dette mønster er ikke produktivt. Derimod er det ikke helt let at forklare denne dannelse. Måske er det *sødme* der spiller ind, så vi altså har en slags rim-analogi?

3. Afgrænsningsproblemer

Undervejs og især i forb. med typen *katsk* har jeg berørt afgrænsningen mellem analogisk og regelbaseret orddannelse. Her til sidst vil jeg diskutere problemet specielt i relation til de to første typer. Afgrænsningsproblemet opstår fordi der i visse tilfælde kan påvises ikke så helt få ord med udgangspunkt i en analogibase.

Problemstillingen kan betragtes ud fra dels en primært deskriptiv synsvinkel - dels en sprogpsykologisk. Først deskriptivt set.

Det første kriterium er orddannelseselementets semantik. I forhold til almindelige suffikser er betydningen: "highly specific and in no way related to any syntactic category" (Kastovsky 1982:194). Det rejser det problem: hvor lidt specifik skal en sådan et orddannelseslement være, før det bør kategoriseres som et affiks. Man kan her pege på at *-agtig* har en ret specifik betydning.

Det andet kriterium har med produktivitet at gøre. I reglen er disse analogimønstre underlagt stærke begrænsninger - begrænsninger som dog ikke kan formuleres grammatisk. Fx synes førsteledet i de engelske *-scape*-dannelser at skulle være noget som man kan kigge ud over sådan som man kigger på et landskab. Heraf følger at disse mønstre også har begrænset produktivitet, kvantitativt set. Der er kun få mulige dannelser.

Men hvor skal grænsen sættes mellem orddannelsesmønstre med meget begrænset potentiale og analogisk orddannelse?

Kastovsky (1982:194) konkluderer efter min mening med rette at ud fra et produktivitets-synspunkt er grænsen flydende. Men samtidig gør han opmærksom på en central forskel. Analogisk orddannelse kan udelukkende have navngivningsfunktion. Regelbaserede orddannelsesmønstre har ofte ikke kun navngivningsfunktion, de har også syntaktisk rekategoriseringsfunktion. Det vil sige at et komplekst ord efter en grammatisk orddannelsesregel kan erstatte en kompleks syntaktisk konstruktion, fx en verbalphrase, og hermed have tekstlingvistisk funktion. Den kan fx bruges anaforisk visende tilbage til hele eller dele af den foregående sætning, jf. fx:

.. and I patted her shoulder. Patting a shoulder can be anything from a apology to a

promise, and only the patter can say which (Kastovsky 1982:183)

Den funktion har analogidannelserne ikke. Eksempler som *surmasket* (afsnit 2.2) viser at heller ikke dette kriterium er helt ufejlbarligt, men sådanne analogidannelser efter fraser er dog nok sjældne.

Den anden form afgrænsning - den sprogpsykologiske - har som kriterium om sprogbrugerne er bevidst om udgangsordet når de tolker (producerer) et ord, eller de ikke er det. Er *skabsbøsse* fx det der styrer tolkningen af *skabsgrundtvigianer*, eller er det førsteleddet *skab*. Hvis det sidste er tilfældet, vil det ikke længere være hensigtsmæssigt at tale om analogi. Men om det er tilfældet, kan man ikke udlede af de sproglige data. Det må undersøges eksperimentelt.

4. Afslutning

I foredraget har jeg især diskuteret analogi ud fra sproglige data. Og man kunne så spørge i hvor høj grad har distinktionen analogi vs. regel mental realitet? Jeg synes at i hvert fald nogle af de dannelser vi har set, støtter en hypotese om at orddannelse kan ske med ét ord som forbillede. Omvendt er der også mange dannelser der ville være vanskelige at forklare hvis ikke man antager at sprogbrugerne også danner ord efter regler, bl.a. mange sammensætninger og afledninger med affikser som *-en*, *-ing*, *-agtig* og *-mæssig*. Det ville endvidere være vanskeligt at forstå hvorfor øjeblikksdannelser kan være umiddelbart forståelige, og hvorfor nogle nydannelser er fuldt ud acceptable og upåfaldende.

Derimod er det ikke givet, synes jeg, at sprogforskerens kategorisering af dannelserne i alle tilfælde er sammenfaldende med den mentale proces der rent faktisk har fundet sted. Der hvor sprogforskeren ser orddannelse efter regler kan der muligvis også foreligge analogisk orddannelse eller orddannelse der er baseret på et væsentlig mindre domæne end den generalisering sprogforskeren har foretaget (Motch 1977). Da fx en sprogbruger i Vestsjælland dannede *fnøset* til at beskrive vejrlig med sne og regn samtidig, var det så ud fra *byget*, ud fra kendskab til en række andre *-et*-afledninger med vejrbetegnelser som grundord eller ud fra en regel om at *-et* kan bruges til afledning af inanimate substantiver. Jeg tror at alle muligheder er tænkelige. Men hvordan man skulle bære sig ad med at af- eller bekræfte en sådan hypotese, har jeg foreløbig ingen ide om.

Tak til Pia Quist, Osaka Gaidai og til Endre Brunstad, Universitetet i Bergen, for gennemlæsning og kommentarer.

Litteratur

- Bakken, Kristin. 1994. Navnelagning og onomastikonet. *Namn og Nemne. Tidsskrift for norsk namnegransking* 11:35-46.
- Bakken, Kristin. 1998. *Leksikalisering av sammensetninger. En studie av leksikaliseringsprosessen belyst ved et gammelnorsk diplommateriale fra 1300-tallet*. Acta Humaniora 38. Oslo: Universitetsforlaget.
- Bauer, Laurie. 1983. *English Word-Formation*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Bloomfield, Leonard. 1933. *Language*. New York: Henry Holt and Company.
- Downing, Pamela. 1977. On the creation and use of English compound nouns. *Language* 53:810-42.
- Gudiksen, Asgerd. 1993. Suffikset *-vorn* i de danske dialekter. *Danske Folkemål* 35:3-247.
- Gudiksen, Asgerd. 1997. *-et*-afledninger i dansk med hovedvægt på de danske ømål. Ph.d.-afhandling, Københavns Universitet.
- Gudiksen, Asgerd. 2000. Er orddannelse forudsigelig?. *Nydanske Studier og Almen Kommunikationsteori* 26/27:197-223.
- Hansen, Erik og Lars Heltoft. 1994. Kentauernominaler i Dansk. Irène Baron (red.). *NORDLEX-Projektet. Sammensatte substantiver i dansk (=LAMBDA 20):57-67*. København: Institut for Datalingvistik, Handelshøjskolen i København.
- Jarvad, Pia. 1995. *Nye Ord - hvorfor og hvordan?* København: Gyldendal.
- Jarvad, Pia. 1999. *Nye Ord. Ordbog over nye ord i dansk 1955-1998*. København: Gyldendal.
- Kastovsky, Dieter. 1982. Word-formation: a functional view. *Folia Linguistica* 16:181-198.
- Langacker, Ronald W. 1987. *Foundations of Cognitive Grammar*. Vol. I: *Theoretical Prerequisites*. Stanford: Stanford University Press.
- Marchand, Hans. 1969. *The Categories and Types of Present-Day English Word-Formation. A Synchronic-Diachronic Approach*. (2nd edn.). München: C.H.Beck.
- Matthews, P.H. 1991. *Morphology* (2nd edn.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Melgaard, Eva Villarsen. 1986. Markus Aureliuses Optegnelser. Et bidrag til dansk theionymi. Vibeke Dalberg og Gillian Fellows-Jensen (red.). *Mange bække små*. København: C.A.-Reitzels Forlag:173-193.
- Motch, Wolfgang. 1977. Plädoyer für Beschreibung von Wortbildung auf Grundlage des Lexikons. Brekle, Herbert E. & Dieter Kastovsky (red.). *Perspektiven der Wortbildungsforschung*. Bonn: Bouvier Verlag Herbert Grundmann:180-202.
- Ordbog over det danske Sprog* 1-28. København: Gyldendal. 1919-1954.
- Quirk, Randolph, Sidney Greenbaum, Geoffrey Leech, Jan Svartvik. 1985. *A Comprehensive Grammar of the English Language*. London og New York: Longman.
- Ryder, Mary Ellen. 1994. *Ordered Chaos. The Interpretation of English Noun-Noun Compounds*. Berkeley, Los Angeles, London: University of California Press.